

stillelsen mellem de sælles og de særlige Anliggender, der har foranlediget Nødvendigheden af denne Beslutning, som Regjeringen heller ikke nu kan frasælde. Jeg troer, at dette under Sagens foregaaende Behandling er blevet saa klart udviklet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), at jeg aldeles kan henholde mig dertil. — Hvad angaaer det Spørgsmaal, der blev reist af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein), vil jeg tilstaae, at det næsten, i det Mindste nu, har noget Piinligt for mig at skulle discutere de Muligheder, der ville kunne følge af Beslutningens Vedtagelse med Hensyn til fremtidige Erhvervelser af Land for Kongeriget. Jeg troer ikke, at vi ere i en saadan Stilling, at vi behøve at tillægge slige Betragtninger nogen sær Vægt, og overhovedet troer jeg ikke, det vilde være heldigt at komme videre ind paa en Betragtning af, hvorvidt Beslutningen behøver grundlovmæssig Vedtagelse eller ikke. Jeg skal kun i al Korthed ndtale, at det forekommer mig afgjørende, at der ikke er en eneste Bestemmelse i Grundloven, som forandres ved denne Beslutning; men jeg kan ikke see, at der kan finde en Grundlovsforhandling Sted over Noget, som ikke forandrer Grundloven, og jeg kan ikke engang see, hvorledes en saadan Grundlovsbestemmelse egentlig skulde see ud, eller hvad den skulde indeholde. Forøvrigt skal jeg ganske i Parenthes bemærke, at der dog, som bekendt, med Hensyn til Afstaaelse af Land har kunnet see en Forandring i Grundlovens Omraade paa anden Maade end ved grundlovmæssig Behandling, hvilket er blevet ratificeret ved en Beslutning af den lovgivende Myndighed, der havde Competence i saa Henseende, men hvorfor ikke det Samme kan see med Hensyn til Inddragelse af Land, forstaaer jeg ikke. Jeg troer altsaa, at Regjeringen fremdeles maa være berettiget til at fastholde, at det er en Nødvendighed at faae Rigsdagens Samtykke til, at disse Districters Anliggender indrages under Rigsdagens Lovgivningsvirksomhed, og Andet gaaer Beslutningen ikke ud paa, men dette troer jeg naaes paa den hurtigste og simpleste Maade ved at vedtage Beslutningen. Jeg tør forfikkre, at selve det Kælle i Sagen, Forekæggelsen af de Lovforslag, der sigte til at stille disse Di-

stricters Beboere i samme Forhold som Kongerigets øvrige Beboere, fremmes bedst paa denne Maade.

Tscherning: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (C. Nimestad) begyndte med at sige, at mit Forslag indeholdt tre — som han kaldte det — Usandheder. Det er et noget stærkt Udtryk at bruge for at vække desmere Stemning derimod, idet det i sig selv ikke er sandt, hvad han sagde, at det var usandt. Naar han følger Fredstractaten, saa vil han see, at Artikel I indeholder den almindelige Fredsslutningsbestemmelse „Fred og Venkab“, at Artikel II er den, der afgjør, at de Tractater eller Overenskomster, som have bestaaet tidligere imellem de contraherende Magter, skulle træde i Kraft igjen, forsaavidt de ikke ere hævede ved denne Fredsslutning. Ved denne Fredsslutning er nemlig alle Tractaternes tidligere Omraade hævet, saa at de Tractater og Overenskomster, som bestaae for Fremtiden imellem de paagjældende Magter og Kongen af Danmark, kun angaae Kongeriget alene, thi der er ikke mere Tale om Monarchiet; vi have ingen Tractat eller Overenskomst mere, der angaaer noget Andet end Kongeriget alene, og hvad der i Europa ikke er tilfagt Beskyttelse alene for Kongerigets Vedkommende, er uden Beskyttelse ligeoverfor de Overenskomster og Tractater, der ere sluttede med fremmede Magter. Dette har Artikel II bestemt. Artikel III afstaaer ikke som en Heelhed Slesvig, Holsteen og Lauenborg, men afstaaer de tre Landsdele hver for sig og indfætter de sjeendtlige seirende Magter i Kongen af Danmarks Rettigheder. Disse bestode i at være Hertug i Slesvig for dettes særlige Anliggender, at være Hertug i Holsteen for dettes særlige Anliggender, og at være Hertug i Lauenborg under ganske eieendommelige Forhold. Der er altsaa i Fredstractatens fremskrivende Artikler tilstede et Hertugdømme Slesvig, der ganske vist har faaet en anden Herre, men det er tilstede, som om Kongen var der, paa den Forfjæl nær, at Kongen ikke er der. Og naar vi nu gaae til Artikel IV, saa er det Slesvig, og ikke Slesvig-Holsteen, og ikke Slesvig-Holsteen-Lauenborg, som der omtales. Vi maae lægge Mærke til,